

עין משפט
גור מוצה

כל המנחות פרק ראשון מנחות

מסורת הש"ס

א"ב א ב מ"י פ"ה הלכות
פסחים הלכות
ע"ג א מ"ה ע"ה הלכות
ע"ד א מ"ה ע"ה הלכות
ע"ה א מ"ה ע"ה הלכות
ה"א א מ"ה ע"ה הלכות
ה"ב א מ"ה ע"ה הלכות

שיטה מקובצת

א תורה ר' שמעון אמר
ב תורה ר' שמעון אמר
ג תורה ר' שמעון אמר
ד תורה ר' שמעון אמר
ה תורה ר' שמעון אמר
ו תורה ר' שמעון אמר
ז תורה ר' שמעון אמר
ח תורה ר' שמעון אמר
ט תורה ר' שמעון אמר
י תורה ר' שמעון אמר

וכפיהו ה' קומץ את הלבונה כו'. כמדומה לי דלירי זה ר' שמעון כו'
קפריך מינה לרבי שמעון: לכוונה הכאה עם המנחה. אם חסרה בשעת
הקטרה כשרה לר"ש כדליף קמיה (פסחים סגו"ג ז') מכל הלבונה אשר
על המנחה והאי דקמי חסר כל שהו פסול לכוונה הכאה בפני עלמה

כגון האומר הרי עלי לכוונה ביא מלא
קומץ לכוונה על המנחה כפי האומר
הרי עלי עשרון (ל' לקמן ק"ו): דהתם והאי
חסר (ל' פסול דלא כמידי ביה ואת כל
הלבונה דליפין מינה לקמן כל
אפילו כל שהוא: רבי מאיר. סמס
מתמינן דקמי חסר לכוונה פסולה:
קומץ כחמלה. בשעת קמיה נעתי
שהיה כלי מלא קומץ לכוונה וכהא'
כולהו מודו דמתמיה נעתי קומץ
ודליפין מג"ש כפי האומר הרי עלי
עשרון (ל' לקמן ק"ו): וקומץ כסוף.

בשעת הקטרה לכוונה שלא תמסר:
רבי יודא סבר. דאי הוה כסב כל
משמע דאפי' קורט אחד לכל משמע
כל שהוא כמו אין פוקתה א' כל
(מל"ג ז' ד): אם לרבוט פוקת אהר.
הרי (א' הוא שנים: אם לא דריש. וכל
משמע ליה כל דהו כרי יהודה: בויכין.
מפרש בפרק האומר הרי עלי עשרון
(לקמן ק"ו): דכתיב חסר קומץ כל צד
ובין יא: פשיטא. דהא לא כמידי ביה
כל דלישמע כל שהוא: כאשר על
המנחה דמיא. ולמיא נמי דהאי

כל הלבונה אשר על המנחה קאי נמי
אלבונה דבויכין ולרבוט נה כל דהו
קמ"ל: שפירש לה שני קמ"ס.
קמ"ס. י"א נאכד כל הוקבעו עם
המנחה וכשרה: הוקבעו. והוי כומר
ופסולה: היינו חך. דהא פשיטא לן
דסילוק בויכין קומץ דמנחה י"א: שביע
זמנא. דקדקין מופסין: מנאן דפריקא
דמיא. ואם אנד לאמר המוספין אימא
הוקבעו ככר (א' ופסולה קמ"ל) א"כ.

ל"א י"א ולא שמעתי כגון שהפריש לה
שני קמ"ס כשרה דלמחרין זיל לנביה
דהאי חזי ליה זיל לנביה דהאי חזי
ליה לא (א' הוקבעו וכשרה דלא
קרינא ביה פרט לשחררה אפי' לר"מ
דפסול במסור לכוונה הוקבעו והוי
חיסור לכוונה בשעת הקטרה ופסול
לר' מאיר: מתני' לאכול שיריה
בחזן. חזן לעור: או להקטיר
קומץ בחזן. דמתכסה פוסלה בין
שמיש י"א לאפילת אדם בין שמיש על
אפילת מוצה כגון הקטרה דמתי
י"א ביה גבי ממשכה (ויקרא ז') ואם האכל
יאלל מבשר זבח שלמים ביום השלישי
כו' ואמר תמורת כהנים יוכל
כמשמעו שאם אכל ממנו ביום שלישי
יהא נפגל מ"ל המקריב אותו בשעת

הקדשה נפגל ואינו נפגל בשלישי אלמא במחשבה מיירי שמיש לאכול
ממנו בשלישי וכתיב אם האכל יאלל בשמי אפילת הכתוב מדבר באפילת
אדם ואפילת מוצה: פסול. דמתכסה חזן למקומו פוסלת דלמחר בת"כ
יכול לא י"א תפסל ממחשבה חזן למקומו כשהוא אומר בפרשת
קדושים תהיו (שם י"ט) אם האכל יאלל ביום השלישי אם אינו ענין לחזן
לזמנו דהא י"א כתיבה נזו את אהרן (שם ז') האוכלת ממנו עונה תשא תנאו
ענין לחזן למקומו. חזן לזמנו כהכרת ואין חזן למקומו כ' כרת. ואי
קמיא הא כתיב גבי חזן למקומו בקדושים תהיו (שם י"ט) ואוכלת עונו יאש
ונכרתה וגו' יהוה מוקמין לה כדכתיבות כפי' (דף ז') לברית דנותר
בגזירה שזה דקודש קודש ב"א. ואי קמיא אלא לא תנא נמי כית
מלבונה מרין חך סתמא י"א כתיבין דלמחר לעיל לכוונה כשרה
בזקרת אחד הלכך לא תנא כית: למחר. דהיינו חזן לזמנו דמנחה
אינה נאכלת אלא ליום וילתי' ב"א ואתקא למנחת ואשם דלאכל ביום
ואשם אמר בת"כ: גבי מודה מנין לרבות מנחת ואשם דלאכל ביום
קרינא תלמוד לומר זבח וכשר זבח תודת שלמי וגו' (ויקרא ז')
פיגול

הקדשה נפגל ואינו נפגל בשלישי אלמא במחשבה מיירי שמיש לאכול
ממנו בשלישי וכתיב אם האכל יאלל בשמי אפילת הכתוב מדבר באפילת
אדם ואפילת מוצה: פסול. דמתכסה חזן למקומו פוסלת דלמחר בת"כ
יכול לא י"א תפסל ממחשבה חזן למקומו כשהוא אומר בפרשת
קדושים תהיו (שם י"ט) אם האכל יאלל ביום השלישי אם אינו ענין לחזן
לזמנו דהא י"א כתיבה נזו את אהרן (שם ז') האוכלת ממנו עונה תשא תנאו
ענין לחזן למקומו. חזן לזמנו כהכרת ואין חזן למקומו כ' כרת. ואי
קמיא הא כתיב גבי חזן למקומו בקדושים תהיו (שם י"ט) ואוכלת עונו יאש
ונכרתה וגו' יהוה מוקמין לה כדכתיבות כפי' (דף ז') לברית דנותר
בגזירה שזה דקודש קודש ב"א. ואי קמיא אלא לא תנא נמי כית
מלבונה מרין חך סתמא י"א כתיבין דלמחר לעיל לכוונה כשרה
בזקרת אחד הלכך לא תנא כית: למחר. דהיינו חזן לזמנו דמנחה
אינה נאכלת אלא ליום וילתי' ב"א ואתקא למנחת ואשם דלאכל ביום
ואשם אמר בת"כ: גבי מודה מנין לרבות מנחת ואשם דלאכל ביום
קרינא תלמוד לומר זבח וכשר זבח תודת שלמי וגו' (ויקרא ז')
פיגול

הקדשה נפגל ואינו נפגל בשלישי אלמא במחשבה מיירי שמיש לאכול
ממנו בשלישי וכתיב אם האכל יאלל בשמי אפילת הכתוב מדבר באפילת
אדם ואפילת מוצה: פסול. דמתכסה חזן למקומו פוסלת דלמחר בת"כ
יכול לא י"א תפסל ממחשבה חזן למקומו כשהוא אומר בפרשת
קדושים תהיו (שם י"ט) אם האכל יאלל ביום השלישי אם אינו ענין לחזן
לזמנו דהא י"א כתיבה נזו את אהרן (שם ז') האוכלת ממנו עונה תשא תנאו
ענין לחזן למקומו. חזן לזמנו כהכרת ואין חזן למקומו כ' כרת. ואי
קמיא הא כתיב גבי חזן למקומו בקדושים תהיו (שם י"ט) ואוכלת עונו יאש
ונכרתה וגו' יהוה מוקמין לה כדכתיבות כפי' (דף ז') לברית דנותר
בגזירה שזה דקודש קודש ב"א. ואי קמיא אלא לא תנא נמי כית
מלבונה מרין חך סתמא י"א כתיבין דלמחר לעיל לכוונה כשרה
בזקרת אחד הלכך לא תנא כית: למחר. דהיינו חזן לזמנו דמנחה
אינה נאכלת אלא ליום וילתי' ב"א ואתקא למנחת ואשם דלאכל ביום
ואשם אמר בת"כ: גבי מודה מנין לרבות מנחת ואשם דלאכל ביום
קרינא תלמוד לומר זבח וכשר זבח תודת שלמי וגו' (ויקרא ז')
פיגול

הקדשה נפגל ואינו נפגל בשלישי אלמא במחשבה מיירי שמיש לאכול
ממנו בשלישי וכתיב אם האכל יאלל בשמי אפילת הכתוב מדבר באפילת
אדם ואפילת מוצה: פסול. דמתכסה חזן למקומו פוסלת דלמחר בת"כ
יכול לא י"א תפסל ממחשבה חזן למקומו כשהוא אומר בפרשת
קדושים תהיו (שם י"ט) אם האכל יאלל ביום השלישי אם אינו ענין לחזן
לזמנו דהא י"א כתיבה נזו את אהרן (שם ז') האוכלת ממנו עונה תשא תנאו
ענין לחזן למקומו. חזן לזמנו כהכרת ואין חזן למקומו כ' כרת. ואי
קמיא הא כתיב גבי חזן למקומו בקדושים תהיו (שם י"ט) ואוכלת עונו יאש
ונכרתה וגו' יהוה מוקמין לה כדכתיבות כפי' (דף ז') לברית דנותר
בגזירה שזה דקודש קודש ב"א. ואי קמיא אלא לא תנא נמי כית
מלבונה מרין חך סתמא י"א כתיבין דלמחר לעיל לכוונה כשרה
בזקרת אחד הלכך לא תנא כית: למחר. דהיינו חזן לזמנו דמנחה
אינה נאכלת אלא ליום וילתי' ב"א ואתקא למנחת ואשם דלאכל ביום
ואשם אמר בת"כ: גבי מודה מנין לרבות מנחת ואשם דלאכל ביום
קרינא תלמוד לומר זבח וכשר זבח תודת שלמי וגו' (ויקרא ז')
פיגול

קומץ וכוונה שחבר כו'. בכל דוכתי משמע דשיעור לכוונה קומץ
ולקמן בפרק במדל (דף ק"ו): גמר לכוונה לא יפחות מן
הקומץ דמתי ורבי מנחם קומץ מלא הקומץ והיינו
הלבונה מקיס לכוונה להרמה דמנחה מה הרמה דמנחה קומץ אף לכוונה

קומץ וכוונה כהא בבבבין שני קמ"ס
ילף לה כתיב' בגי' דנאמר כאל
אזכרתה וגבי קומץ אזכרתה מה להלן
מלא הקומץ אף כאל מלא הקומץ והיינו
שני קמ"ס מלא הקומץ לקדו זה ומלא
הקומץ לקדו זה: ר' יהודה סבר כ' אפי'
הא' חד קורט. משמע הכא דרבי
יהודה סבר דלכוונה כולה לכוונה
משמע וה"נ אפי' אפי' דמנחות
(דף ג.) כיוון כוליה ככור משמע ככר
דמנחה כל דאפי' כל שהוא ומימה
דבפרק כסוי הדס (פולין פה.) שמעין
ליה ל' יהודה דמו מקפת דמו משמע
ושמא משום דכתיב דמו נזי' דריש
דמס כל דס משמע ככר דמנחה דמו
דאפי' מקפת דמו ולפי כפרה זו לא
יתכן ש' שפוטק ר"מ כתיב יהודה
דלמחר אפי' יש דס שלא הוא פטור
מלכות דהא אמר בבבבין (דף ג.)
לית דמס לה להא דר' יהודה דלמחר
שפוטק עובד כוכבים חייב בבבבין
ושמא ש' חלקן בין דס לככור ומנו
כן לרין לחלק דלא מקסי יהיא
דבבבין אפי' דלמחר פרק אלמנה
זונית (מבבבין ז'): לית דמס לה להא
דר"מ דלמחר (מקפת ככר כל ככר
ובשמעין משמע דלית ליה לר"ש
הלבונה כולה לכוונה והא דדריש רבי
יהודה הכא כולה לכוונה וכן לקמן כפי'
כל המנחות צלות מלה (דף י"ז.) דריש
כל מוס וכרש אלו עובדין (פסחים ג.)
לא דריש כל לקמן אפרש בפרק כל
המנחות צלות מלה (דף י"ז.) ע"כ: (א')

וכפיהו ה' קומץ את הלבונה כו'. כמדומה לי דלירי זה ר' שמעון כו'
קפריך מינה לרבי שמעון: לכוונה הכאה עם המנחה. אם חסרה בשעת
הקטרה כשרה לר"ש כדליף קמיה (פסחים סגו"ג ז') מכל הלבונה אשר
על המנחה והאי דקמי חסר כל שהו פסול לכוונה הכאה בפני עלמה

וכפיהו ה' קומץ את הלבונה כו'. כמדומה לי דלירי זה ר' שמעון כו'
קפריך מינה לרבי שמעון: לכוונה הכאה עם המנחה. אם חסרה בשעת
הקטרה כשרה לר"ש כדליף קמיה (פסחים סגו"ג ז') מכל הלבונה אשר
על המנחה והאי דקמי חסר כל שהו פסול לכוונה הכאה בפני עלמה

וכפיהו ה' קומץ את הלבונה כו'. כמדומה לי דלירי זה ר' שמעון כו'
קפריך מינה לרבי שמעון: לכוונה הכאה עם המנחה. אם חסרה בשעת
הקטרה כשרה לר"ש כדליף קמיה (פסחים סגו"ג ז') מכל הלבונה אשר
על המנחה והאי דקמי חסר כל שהו פסול לכוונה הכאה בפני עלמה

וכפיהו ה' קומץ את הלבונה כו'. כמדומה לי דלירי זה ר' שמעון כו'
קפריך מינה לרבי שמעון: לכוונה הכאה עם המנחה. אם חסרה בשעת
הקטרה כשרה לר"ש כדליף קמיה (פסחים סגו"ג ז') מכל הלבונה אשר
על המנחה והאי דקמי חסר כל שהו פסול לכוונה הכאה בפני עלמה

וכפיהו ה' קומץ את הלבונה כו'. כמדומה לי דלירי זה ר' שמעון כו'
קפריך מינה לרבי שמעון: לכוונה הכאה עם המנחה. אם חסרה בשעת
הקטרה כשרה לר"ש כדליף קמיה (פסחים סגו"ג ז') מכל הלבונה אשר
על המנחה והאי דקמי חסר כל שהו פסול לכוונה הכאה בפני עלמה

וכפיהו ה' קומץ את הלבונה כו'. כמדומה לי דלירי זה ר' שמעון כו'
קפריך מינה לרבי שמעון: לכוונה הכאה עם המנחה. אם חסרה בשעת
הקטרה כשרה לר"ש כדליף קמיה (פסחים סגו"ג ז') מכל הלבונה אשר
על המנחה והאי דקמי חסר כל שהו פסול לכוונה הכאה בפני עלמה

וכפיהו ה' קומץ את הלבונה כו'. כמדומה לי דלירי זה ר' שמעון כו'
קפריך מינה לרבי שמעון: לכוונה הכאה עם המנחה. אם חסרה בשעת
הקטרה כשרה לר"ש כדליף קמיה (פסחים סגו"ג ז') מכל הלבונה אשר
על המנחה והאי דקמי חסר כל שהו פסול לכוונה הכאה בפני עלמה